

Státní cenu za literaturu letos získala Kateřina Tučková a její román *Bílá Voda*

Svémi romány mění pravidla, na světlo vynáší zasutá témata a události, které si díky ní veřejnost více připomíná. I proto byla spisovatelka, dramatička a kurátorka Kateřina Tučková letos vyznamenána jedním z nejdůležitějších ocenění, jež mohou spisovatelé v České republice získat. Ke 28. říjnu jí byla udělena Státní cena za literaturu, jako teprve třetí ženě od roku 1995, kdy bylo udílení ceny obnoveno. Cena se uděluje autorům jako ohodnocení původního literárního díla, ale je možné ji udělit i jako ohodnocení dosavadní literární tvorby. Jedna z nejvýznamnějších českých spisovatelek současnosti cenu získala za román *Bílá Voda*, který je inspirován skutečnými událostmi, připomíná období totalitního bezpráví a zabývá se otázkou postavení žen nejen v církvi, ale ve společnosti obecně. Kniha, již Tučková psala deset let, vzbudila hned po vydání zaslouženou pozornost.

„Z ocenění Státní cenou za literaturu mám samozřejmě velkou radost. Když jsem se tu zprávu dozvěděla, cítila jsem se ovšem trochu nepatřičně, protože takto významná cena se přece uděluje za celoživotní dílo – a já mám v úmyslu ještě pár knih napsat. Uklidnilo mě teprve, že mi byla udělena předně za román *Bílá Voda*, který pro mě osobně znamená opravdu hodně. Totiž celou dekádu strávenou promýšlením osobní duchovní cesty proplétající se tu těsněji, tu volněji s příběhy a myšlenkami postav, které v knize vystupují. Díky tomu je to pro mě opravdu jakýsi vrchol dosavadního literárního úsilí a těší mě, že to tedy podobně nahlížela i odborná porota. Navíc považuji za pozoruhodné a potěšitelné, že za více než dvacet let novodobé existence putuje tato cena do rukou – teprve třetí – ženy. Beru to tedy nejen jako ocenění svého posledního románu, potažmo toho, jakým způsobem (snad) přispívá k nápravě minulých křivd. Ale také jako reflexi skutečnosti, že na české literární scéně působí silná a dnes už nepřehlédnutelná generace spisovatelek, která osobitým způsobem oslovuje současnou českou společnost,“ říká k ocenění Kateřina Tučková.

Velkou událostí byly už i předchozí knihy Kateřiny Tučkové, která na literární scénu vstoupila v roce 2009 románem *Vyhnání Gerty Schnirch* o odsunu Němců z Brna a o brněnském pochodu smrti. Připomenutí událostí prostřednictvím románu vyvolalo silné emoce a i díky tomu v roce 2015 brněnští představitelé schválili a podepsali Deklaraci smíření a společné budoucnosti, v níž se omluvili za divoký odsun Němců v posledním roce druhé světové války. O tři roky později pak následoval román *Žítkovské bohyně* pojednávající o osudu léčitelky z Moravských Kopanic. Za obě knihy autorka získala cenu Magnesia Litera a také Cenu za svobodu, demokracii a lidská práva, kterou jí v roce 2017 udělil Ústav pro studium totalitních režimů.

Následovala kniha *Fabrika*, příběh jednoho z nejvýznamnějších brněnských textilních podnikatelů Johanna Heinricha Offermanna, jež vyšla u příležitosti výstavy Brno – moravský Manchester. V roce 2018 pak Tučková vydala divadelní hru *Vitka*, volně inspirovanou osudem skladatelky a dirigentky Vítězslavy Kaprálové. Hra měla ve stejném roce premiéru v brněnském Divadle Husa na provázku.

Dosud posledním románem Kateřiny Tučkové je *Bílá Voda*. Kniha vyšla letos v dubnu, vzbudila mimořádnou pozornost a okamžitě po vydání se dostala na první místo žebříčku nejprodávanější beletrie sestavovaného Svazem českých knihkupců a nakladatelů, kde se udržela nepřetržitě dvacet týdnů. Zatím se prodalo 75 tisíc kusů. A nyní se dočkala mimořádného ocenění.

Celkem Kateřina Tučková prodala už 350 tisíc výtisků tištěných knih. Patří k nejoblíbenějším českým spisovatelkám, ve svých knihách zkoumá přehlížená témata a jejich psaní předchází důkladné rešerše archivních materiálů. Dává hlas především ženám, které prožily těžké životní osudy. Její knihy také zřejmě přispěly k nástupu dalších výrazných českých autorek.

„Státní cena není pouze ohodnocením umělecké kvality, ale také gestem, jímž se stát hlásí k hodnotám, které dílo reprezentuje. V případě *Bílé vody* Kateřiny Tučkové je to například rovnoprávnost mužů a žen, odmítání mocenského útlaku a jakékoliv diskriminace. A bylo by nejlepším oceněním této knihy, kdyby tyto hodnoty náš stát nejen oslavoval, ale na všech úrovních se jimi také řídil,“ říká u příležitosti udělení ceny šéfredaktor nakladatelství Host Miroslav Balaštík.

Pokud máte zájem o další informace nebo budete chtít domluvit rozhovor s Kateřinou Tučkovou, neváhejte se na mě obrátit.

Za nakladatelství Host s díky za spolupráci

Radek Štěpánek
stepanek@hostbrno.cz
+420 723 877 917

